

דעם רבינ'ס

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

איכט

דער
ריינער קוואל

דאס פינטעלע שמחה

די הייליגע תורה דערציילט אונז אז נאכדעם וואס יעקב און עשו האבן זיך געטראפן, איז יעקב אריבער דעם טייך יבק און אריבערגעפירט זיין גאנצע משפחה מיט די פארמעגן אריבער דעם טייך פארגעסנדיג דארט קליינע קריגעלעך, יעקב אבינו גייט צוריק זיי נעמען.

עס איז אינמיטן נאכט, יעקב אבינו געפינט זיך דארט אליין אינעם שטאק פינסטער, פלוצלינג קומט אים אנטקעגן א מלאך פון עשו, ער קוקט אויס ווי א מענטש און הייבט זיך אן צו שלאגן מיט יעקב.

דער מלאך מיט יעקב האבן זיך אזוי געשלאגן, ביז דער מלאך האט געזען אז ער קען נישט בייקומען יעקב, האט ער אים אנגערירט ביים קנעכל פון די פיס און יעקב איז געווארן הינקעדיג, אבער יעקב מיט זיין גרויסן כח האט אים נישט אפגעלאזט ביז דער מלאך האט זיך געבעטן צו אים "לאמיר שוין גיין, ס'איז שוין פארטאגס, איך דארף גיין זינגען שירה". "איך לאז דיר נישט אפ, ביז דו וועסט מיר בענטשן!" האט יעקב געענטפערט: האט אים דער מלאך געבענטשט און יעקב האט אים אפגעלאזט. ר' נתן טייטשט די גאנצע פרשה אז די

מלחמה צווישן יעקב מיטן שר של עשו איז געווען אז דער שר פון עשו האט געוואלט פארלענגערן דעם גלות, עשו האט געוואלט מען זאל מער קיינמאל נישט קענען ארויסגיין פון גלות חס ושלום. וויבאלד דער זמן פון די גאולה איז פארהוילן האט ער געטראכט אז ער וועט זיך שטארקן אנטקעגן די אידישע קינדער בכלליות און בפרטיות קעגן יעדן איד באזונדער.

דערפאר האט ער זיך געשלאגן מיט יעקב וואס פון אים הייבט זיך אן דער עיקר קדושת ישראל, וואס איז די עיקר קדושה? זאגט דער רבי אויף עטליכע פלעצער אז דאס איז "שמחה" אזוי ווי דער פסוק זאגט: "יגל יעקב ישמח ישראל".

די גאנצע מלחמה פון עשו קעגן יעקב איז געווען אויף דעם פינטעלע "שמחה..." ווען דער מלאך האט געזען אז ער קען נישט בייקומען און שעדיגן יעקב וואס איז געווען גאר הייליג און אפגעהיטן בקדושה, האט ער אים אנגערירט אין די פיס, זאגט אויף דעם דער מדרש אז דאס ווייזט אויף די לעצטערע דורות, עקבתא דמשיחא, דארט

שירהו! טענה'ן די מלאכים: וואס די מלאכים ווייסן אבער נישט אז אדרבה, דאס איז דער עיקר לויב פון השם יתברך, ווען עס קומט ארויף א פרייליכע מצוה פון דעם טרויעריגע וועלט.. ווען מיר זענען זיך מחזק מיט'ן כח הצדיק צו איבערדרייען פון טרויער צו שמחה וישון.

זאגט אים יעקב: "דו וילסט זיך גיין אויבן אין הימל זאגן שירה, און דא אויף דער וועלט וילסטו אריינווארפן אידישע קינדער אין צער יגון ואנחה, יעצט אינדערפרי ביים אויפשטיין ווען דו זעסט אז זיי שטארקן זיך מיט שמחה וילסטו אנטלויפן?" ניין! יעקב כאפט אים אן און זאגט אים: " איך לאז דיר נישט גיין, פאר דו געבסט זיי א ברכה" ווייל א ברכה קומט פון שמחה, יעקב האט געוואלט אריינכאפן די יגון ואנחה אין שמחה אריין, דער שטיק עשו זאל נישט האבן קיין ברייה נאר צו ווערן א בענטשער און פרייליך מאכן די אידן, אזוי ווי עס וועט זיין ווען משיח וועט קומען וועלן די גוים אליין קומען און משמח זיין די אידן.

זאל דער אויבערשטער העלפן אז בקרוב זאל די גאנצע בריאה נתהפך ווערן צו איין שטיק שמחה און פרייד, אלע באשעפענישן וועלן איינזען אז עס איז דא נאר איין איינציגער באשעפער אויף דער גאנצער וועלט.

האט דער מלאך זיך געוואלט פארלייגן, אבער יעקב האט זיך קעגן געשטעלט ווייל ער האט געוואלט אויף די לעצטע דורות ארויסראטעווען פון עש'ס פויסט.

דער מלאך רופט זיך אן צו יעקב: "שלחני כי עלה השחר" טייטש ר' נתן אז נאכדעם וואס דער מלאך האט אפגעטון דאס זייניגע און שווער געמאכט פאר'ן לעצטן דור מיט עצבות און ביטערע גלות-פיין האט ער זיך געוואלט אפטון פון יעקב, עס איז דאן געווען פארטאגס ווען אידישע קינדער כאפן די ציצית מיט תפלין מיט זריזות און פרייד, מען זאגט די פסוקי דזמרה מיט שירות ותשבחות בשמחה - וואס מיט דעם איז מען מעלה אלע ניצוצין פון די קלפות - זאגט דער מלאך: שלחני אויף דארף גיין זאגן שירה בשמחה ווייל דאס איז די גאנצע חיות פון א מלאך צו זינגען שירות ותשבחות בשמחה.

ליידער זענען פארהאן מלאכים וואס זענען מקטרג אויף אונז קליינטשיגע מענטשן פון דער וועלט מיט א טענה פון מה אנוש.. "דער מענטש וואס איז איינגעטונקן אין אלע תאוות פון דער וועלט, ער איז איין שטיק עצבות און נישט ווערד צו זאגן

דעם רבי'נס משלים המשך פון זייט 8

איז צונגעגאנגען דער בארובטער אהין און געזען אז זיי רויבער איז געפאלן טויט אויף דער ערד, און האט געעפנט אלע פעקלעך און געטראפן אלע זיינע סחורות זיין פארמעגן און רכוש וואס מען האט פון אים בא'גנב'ט פון אנהייב. און ער איז אהיים בשלום צו זיין שטוב און איז געווארן

אן עושר אזוי ווי אמאל.

ווארט מיט שפאנונג...
עס קומט בעז"ה

"דעם רבי'נס חנוכה ליכט"

וואס וועט זיין אן אנגעפילטע פעקעדש
צו הערן און צו ליינען...

- דיסק [סידי] 'טעם חנוכה'
- שיינע שפיל- דעם רבי'נס ליכטיגע אותיות
- סדר הדלקת הנרות
- דעם רבי'נס ליכט

פאר אייערע קינדער
און דער גאנצער משפחה.
ניגונים, מעשיות, תורות און עצות
פונעם רבי'ן, מוהרנ"ת ותלמידיו הק'.

דעם רבי'נס
ליכט

בס"ד
חנוכה תשפ"ד
גליין 168

אייערע קינדער זאלט איר מנדיע זיין
וואס דא זאגט דיר גיטאן שיה"ר ריטן
להדליק נר חנוכה

וועט זיין בעז"ה צובאקומען אין די ברסלבע שולן

פאר א מינימאלע פרייז

סיפורי מעשיות

מעשה ד' - מלך שגזר שמד 2

מעגן זיין א איד און לייגן טלית ותפילין בפרהסיא!
- איז ער ווידער געווארן א 'אונס' [אנוס]!

[א] אמאל האט זיך דער 'מלך' געלייגט שלאפן
- האט ער געזעהן אין 'חלום': "ווי דער 'הימל'
איז לויטער!" - און האט געזעהן: "אלע 'צוועלף'
מזלות!"

(דהיינו: די 'שטערן אין הימל' זענען געטיילט אויף
'צוועלף-חלקים', אקעגן 'צוועלף-חדשים' - איין
חלק 'שטערן', איז אזוי ווי א 'לעמעלע', דאס איז
דאס 'מזל פון ניסן'! - און דאס 'מזל פון אייר',
ווערט אנגערופן 'שור', דהיינו: א 'אקס'! - און אזוי
איטלעכער 'חדש', האט זיין 'מזל')!

און ער האט געזעהן: "אז 'שור-ושה' (דהיינו
א 'אקס', און א 'לעמעלע') וואס ס'פארהאנדן
צווישן די 'מזלות' - לאכן זיי אויס אים [אים
אויס]!"

*

האט ער זיך אויפגעכאפט מיט 'גרויס פֿעס' - און
איז זייער דערשראקן געווארן!

האט ער געהייסן: "ברענגען דעם 'ספר'
הזכרונות' (דהיינו: דאס 'ספר' וואס דארט איז אלץ
פארשריבן)!" - האט ער געזעהן, אז ס'שטייט
דארט פארשריבן: "אז דורך 'שור-ושה', וועט זיין
'רע' פארשניטן ווערן!"

איז אויף אים געפאלן, 'זייער א-גרויסער פחד'!
-

איז געגאנגען דער 'מלך', און האט געשיקט
'אוקאזן' [באפעלן], נאך אלע 'יעדניראלן'
[גענעראלן], און נאך אנדערע 'שירות'
[מיניסטארן] - וואס זיי האבן געהאט 'טשינעס'
(דהיינו: ש'רה'שאפט [א 'שטעלע']) און 'אודערס'
[באזונדערע שטעלעס]!

זענען זיי אלע געקומען - האט ער זיי משפיל
געווען, און האט ביי זיי אוועקגענומען זייערע
'טשינעס' [שטעלעס] - אפילו די וואס האבן
געהאט 'טשינעס' נאך פון זיין 'עלטער-זיידן',
וואס זיי האבן נאך ביי אים פארדינט [געדינט]
- האט ער ביי זיי אלע, אוועקגענומען [זייערע
שטעלעס]!

און 'קליינע-לייט' - האט ער אויפגעהויבן, און
האט זיי געמאכט [געשטעלט] אויף זייער אָרט (פון
די 'גרויסע-לייט')!

[ה] צווישן די 'שרים' וואס דער 'מלך' האט
אראפגעווארפן - איז געווען דער 'אונס' [אנוס]
הנ"ל [וואס אויבנדערמאנט]!

האט אים דער 'מלך' געפרעגט: "וואס איז דיין
'ש'רה'שאפט" [און דיין 'שטעלע']? - האט ער
אים געענטפערט: "מיין 'ש'רה'שאפט' איז נאר,
אז איך זאל מעגן זיין א 'יהודי' בפרהסיא - פאר
דער 'טובה' וואס איך האב געטאן דיין 'זיידן'!"
[ווי אויבנדערמאנט - פרק א אות ב'ג].

האט דער 'מלך', ביי אים דאס אוועקגענומען [פון

און ער האט דאס דערציילט [פאר] דער 'מלכה' - איז אויף 'איר' און אויף די 'קינדער', אויף געפאלן א גרויסער 'פחד!' - און ס'האט אים זייער געקלאפערט דאס 'הארץ'!

און ער האט גערופן אלע 'פותר-חלומות' (דהיינו: די וואס קענען באשיידן [א] 'חלום')! - און איטלעכער האט זיך [אליינס] פותר געווען! - און עס איז אים אבער גארנישט אריינגעגאנגען [זייער שטימע] אין די 'אויערן'! - און עס איז אויף אים געפאלן זייער א גרויסער 'פחד'!

[ב] איז געקומען צו אים א 'חכם', און האט אים געזאגט: "באָשר [אז] ער האט [א] 'קבלה' פון זיין 'פאטער': באָשר [אז] ס'פארהאנדן 'שס"ה מיני תהלוכות השמש' (דהיינו: דריי הונדערט מיט פינעף און זעכציג 'גענג', האט די זון) - און ס'פארהאנדן איין אָרט, וואס אלע דריי הונדערט און פינעף און זעכציג 'גענג' פון דער זון, לייכטן אויף דעם אָרט - און דאָרט וואקסט א 'אייערנער-רוט' [שטעקן] - און ווער עס האט א 'פחד', אז [ווען] ער קומט צו דער 'רוט', ווערט ער ניצול פון דעם 'פחד'!"

(האָבן זיי געפרעגט דעם 'וועג' [פון] 'דעם [דאזיגן] מלאך' - האט ער זיי געזאגט דעם [דאזיגן] 'וועג' וואס דאָרט איז דאס 'פייער'!) ווערט מען פארברענט!

זענען זיי געגאנגען! (דהיינו: דער 'מלך' מיט אלע זיין 'זרע', מיט דעם 'חכם').

און דער 'חכם' האט אלץ געקוקט פאר זיך אלעמאל: "אויב סע [ס'איז] דאָרט דא דאס 'פייער'!" - וואָרן ער האט געהאט א 'קבלה' פון זיין 'פאטער': "אז ס'איז דאָרט פארהאנדן דאס 'פייער' [ווי אויבנדערמאנט]!"

דער ווייל [אינצווישן ווי זיי גייען] האט ער דערזעהן דאס 'פייער' - און האט געזעהן: "אז ס'איז דאָרט אומגעגאנגען [ארוםגעגאנגען] אין דעם 'פייער', 'מלכים' און 'יהודים', אָנגעטאן אין 'טלית און תפילין'!"

[און דאס איז געווען: צוליב ווייל ביי די 'דאזיגע

און ער האט דאס דערציילט [פאר] דער 'מלכה' - איז אויף 'איר' און אויף די 'קינדער', אויף געפאלן א גרויסער 'פחד!' - און ס'האט אים זייער געקלאפערט דאס 'הארץ'!

און ער האט גערופן אלע 'פותר-חלומות' (דהיינו: די וואס קענען באשיידן [א] 'חלום')! - און איטלעכער האט זיך [אליינס] פותר געווען! - און עס איז אים אבער גארנישט אריינגעגאנגען [זייער שטימע] אין די 'אויערן'! - און עס איז אויף אים געפאלן זייער א גרויסער 'פחד'!

[ב] איז געקומען צו אים א 'חכם', און האט אים געזאגט: "באָשר [אז] ער האט [א] 'קבלה' פון זיין 'פאטער': באָשר [אז] ס'פארהאנדן 'שס"ה מיני תהלוכות השמש' (דהיינו: דריי הונדערט מיט פינעף און זעכציג 'גענג', האט די זון) - און ס'פארהאנדן איין אָרט, וואס אלע דריי הונדערט און פינעף און זעכציג 'גענג' פון דער זון, לייכטן אויף דעם אָרט - און דאָרט וואקסט א 'אייערנער-רוט' [שטעקן] - און ווער עס האט א 'פחד', אז [ווען] ער קומט צו דער 'רוט', ווערט ער ניצול פון דעם 'פחד'!"

(און אזוי [ווי זעצט דערמאנט] - האט דער 'חכם' געזאגט [צו] דעם 'מלך').

איז דאס דעם 'מלך' וואוילגעפעלן! - און איז געגאנגען מיט זיין 'ווייב' און 'קינדער' און מיט גאר זיין 'זרע', צו דעם [אויבנדערמאנט] אָרט! - און דער [אויבנדערמאנט] 'חכם', איז אויף מיט זיי געגאנגען!

און אינמיטן וועג, שטייט א 'מלאך', [וואס] דער [דאזיגער] מלאך איז א 'ממונה' [אויפזעהער] אויף 'כעס'! - וואָרן דורך 'כעס', באשאפט מען

מלכים, זענען געזעצן 'יהודים' אין זייערע מדינות - דעריבער האבן זיי געקענט גיין אינעם 'פייער'.

האט דער 'חכם' געזאגט צום 'מלך': "איך האב א 'קבלה': אז פיר מייל פון דעם 'פייער', ווערט מען פארברענט! - איבער דעם (צוליב דעם) וויל איך נישט גיין ווייטער - דו, אז דו ווילסט, גיי!"

אין דער 'מלך' האט זיך געטראכט: "ווייל ער האט געזעהן: אז אנדערע מלכים גייען דארט אום [ארום] אין דעם 'פייער' - [דעריבער] וועט ער אויך קענען גיין דארט!"

האט זיך דער 'חכם' אנגערופן: "איך האב א 'קבלה' פון מיין 'טאטן' [ווי אויבנדערמאנט], איבערדעם וויל איך נישט גיין! - דו, אז דו ווילסט, גיי דיר!"

איז דער 'מלך' געגאנגען, מיט גאר זיין 'זרע' - האט זיי געכאפט [געוועלטליג] דאס 'פייער', און 'ער' איז פארברענט געווארן מיט גאר זיין [גאנצע] זרע! - און זיי זענען אלע אויסגעריסן געווארן!

[ג] ווי דער 'חכם' איז געקומען אהיים - איז געווען א וואונדער ביי די 'שרים': "וואס [פארוואס] דער 'מלך' איז פארשניטן געווארן מיט זיין 'זרע'? - ער האט דאך זיך געהיט פון א 'שור-זשה'? - פון וואנען איז דאס געקומען, וואס זיין 'זרע' איז פארשניטן געווארן מיט אים?!"

האט זיך דער 'אוינס' [אנוס] אנגערופן: "דורך מיר איז ער פארשניטן געווארן!"

ווארן די 'שטערנזעהער' האבן געזעהן: "אז דורך א 'אקס' און א 'לעמעלע', וועט זיין 'זרע' אויסגעריסן ווערן!" - און [זיי] האבן נישט געוואוסט וואס זיי זעהן - ווארן א 'אקס', מאכט מען פון זיין 'פעל', 'תפילין'; און א 'לעמעלע', מאכט מען פון דער 'וואל' [זיינע], 'ציצית' צום 'טלית' - און דורך זיי [תפילין' און 'ציצית'] איז דער 'מלך' אויסגעריסן געווארן מיט זיין 'זרע'!

ווארן די 'מלכים', וואס 'יהודים' האבן אין זייער מדינה יא געוואוינט, וואס זיי גייען אנגעטאן אין 'טלית' און תפילין' - איבערדעם האבן די [דאזיגע] מלכים, יא געקענט גיין אין דעם 'פייער', און ס'האט זיי גאר נישט געשאט!

אבער דער [דאזיגער] מלך [איז פארשניטן געווארן] - ווייל [וויבאלד] קיין 'יהודים' וואס גייען אין 'טלית' און תפילין', האבן נישט געטארט זיין אין זיין 'מדינה' - איבערדעם איז ער אויסגעריסן געווארן מיט זיין 'זרע'!

און דאס האבן די 'שור-זשה' פון די 'מזלות', געלאכט אויס [פון] אים [אים אויסגעלאכט] - ווארן די 'שטערנזעהער' האבן געזעהן: "אז דורך 'שור-זשה', וועט זיין 'זרע' פארשניטן ווערן!" - זיי האבן אבער נישט געוואוסט וואס זיי האבן געזעהן! - איז דער 'מלך' פארשניטן געווארן מיט זיין 'זרע', אמן, פן יאבדו כל אויביה ה'!"

ה"ר משה יוסף גאלדמאן הי"ו
לרגל הולדת הבן למזל טוב

ה"ר יהושע לייב פרידמאן הי"ו
לרגל הולדת הבת למזל טוב

לאמיר זין פאר הערן

די פערטע מעשה - דער מלך שגזר שמד (2)

- מלכים און אידן אנגעטון טלית און תפילין
- מלכים און שרים
- מלכים מיט אידן אנוסים
- 1. ווער איז פארברענט געווארן?**
- דער מלך מיט דער חכם
- נאר דער מלך
- דער מלך מיט זיינע קינדער
- 2. וואס האט באמת געמיינט די אקס און לעמעלע?**
- ער זאל הרגענען אלע אקסן און לעמעלעך
- ער זאל פארטרייבן אלע אקסן און לעמעלעך
- אז ווייל ער לאזט נישט אנטון טלית און תפילין וואס מען מאכט פון א אקס און א לעמעלע וועט ער פארשניטן ווערן
- ח. אין וועלכער קאפיטל איז מרומז די מעשה?**
- קאפיטל ב' פון תהלים
- קאפיטל ג' פון ישעי'
- קאפיטל ט' פון תהלים

- א. וואס האט דער מלך געזען אין חלום?**
- אז א אקס און א קו לאכן פון אים
- אז זיינע שרים לאכן פון אים
- אז א אקס און א לעמעלע פון די מזלות לאכן אים אויס
- ב. מיט וועמען איז דער מלך אהין געגאנגען?**
- אליין
- מיט זיין קינדער
- מיט זיין ווייב און קינדער און אויך דער חכם
- ג. אויף וואס איז ממונה דער מלאך וואס שטייט אינמיטן וועג?**
- אויף כעס
- אויף גאווה
- אויף שקר
- ד. וועלכער וועג האט זיי דער מלאך געהייסן גיין?**
- אין דער וועג פון ליים
- אין דער וועג וואס איז פול מיט גרובער
- אין דער וועג פון דעם פייער
- ה. וועמען האבן זיי דארטן געזען גיין?**

איבערגאב

וועלכע לשון פון די מעשה טרעפן מיר אויך אין הומש בראשית?
וועלכע מידה טרעפן אין די מעשה אז מען זאל זיך זייער דערווייטערן דערפון?
וואו געפינען מיר אין תהילים ציצית און תפילין?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך (מלך שגזר שמד 1)
וויפיל קעניגן טרעפן מיר אין די מעשה? 4 קעניגן
ווער פון זיי האט געפירט די לאנד מיטן גוטן? דער דריטער קעניג

דער געווינער אויף 'מלך שגזר שמד' 1 איז הילד החשוב נחום פראנק, ירושלים טעל 0424
דער געווינער אויף טיפער געטראכט איז הילד נתן אנשין, בית שמש

צאם רבוינס משלים

אזוי ווי די אַרימעלייט וועלכע טראָגן זעקלעך מיט נאָדלעך און פייפֿקעס און דאָס גלייכן קליינטשיגע זאכן. אזוי איז ער געגאנגען צו די דערפֿלעך צו קענען ברענגען ברויט פאר זיין הויזגעזונד.

ער פֿלעגט זיך אַרומטוישן מיט די ערלים נאָדלען אויף הינדעלעך און אייער און דאָס גלייכן אזוי ווי די אַרימעלייט.

אַינמאל איז ער אַהיים געגאנגען פון די דערפֿלעך און געטראָגן מיט זיך אביסל סחורה און עסנוואַרג, האָט אים באַגענגט אַ רויבער וועלכער האָט געריסן אויף אַ פֿערד, דער מענטש האָט געטראָגן מיט זיך צוויי גרויסע פֿעקלעך, און דער רויבער האָט אים עס געוואלט באַגנב'ענען, האָט ער אָנגעהויבן צו וויינען און זיך בעטן ביי אים אָבער ער האָט נישט געקוקט דערויף און אים צוגענומען אויף דאָס ביסל וואָס ער האָט נאָך פאַרמאָגט און ער איז געבליבן אויסגעליידיגט פון אַלעס.

און ער איז געגאנגען און געוויינט זייער פאַרביטערט, נישט גענוג זיינע ערשטע צרות וואָס ער איז אזוי פאַראַרעמט געוואָרן פון אַזאַ עשירות, האָט מען אים אויף צוגעכאַפֿט דאָס ביסל מצומצומ'דיגע חיות. אינדערצווישן גיבט ער אַ קוק און ער זעט ווי דער רויבער איז אַראָפֿגעפֿאלן פון דעם פֿערד און ער וויל זיך אויפֿשטעלן, האָט דאָס פֿערד זיך אויפֿגעשטעלט אויף אים און אים צעטרעטן מיט זיין פיס אויף דעם גנב'ס קאַפּ, און דער רויבער איז אַראָפֿגעפֿאלן און גע'הרג'ט געוואָרן.

המשך אויף זייט 2

אַינמאל איז געווען אַ מענטש וואָס איז געווען אַ גרויסער עושר, ער איז געזעסן אין געשעפט מיט זיינע סחורות אזוי ווי דער סדר פון די געשעפטס לייט, און עס זענען געקומען צו אים גנבים און גע'גנב'ט פון אים זיין געלט און פאַרמעגן און ער איז זייער פאַראַרעמט געוואָרן.

איז ער געגאנגען און צאַמגענומען דאָס איבערגעבליבענע, און זיך געמאַכט אַ שטעלע און נאָכאַמאל איינגעקויפֿט סחורות און ער איז ווידער געוואָרן אַ געשעפטס מאַן און ווידער זענען צו אים געקומען גנבים און גע'גנב'ט דאָס איבערגעבליבענע און זיין פאַרמעגן וואָס איז אים נאָך פאַרבליבן.

האָט ער ווידער צאַמגענומען פון דאָס ביסעלע וואָס איז אים געבליבן און אויף פון זיין ווייבס צירונגען און ווידער האָט ער זיך געמאַכט עפעס אַ שטעלע אין געשעפט צו שפייזן זיין הויזגעזונד.

ווידער זענען געקומען צו אים גנבים און גע'גנב'ט די יתר הפליטה וואָס איז אים נאָך געבליבן, ביז ער איז זייער פאַראַרעמט געוואָרן און זיין שטוב איז געבליבן אינגאנצן ליידיג.

איז ער געגאנגען און צאַמגעקליבן גאַר אַ קליינע סכום געלט און געקויפֿט קליינע סחורות און איז געגאנגען אין די דערפֿלעך